

Jordi Moners i Sinyol (el seu primer cognom era, legalment, *Monés*) col·laborà amb Josep Llobera fins a l'any 1977, en què deixà de treballar per a l'Institut.⁶⁶ Era considerat el corrector segon de l'Institut, després de Llobera (Actes Ple de l'IEC, 18.2.1977).

6.8. *La restauració de la democràcia (1976-1988)*

El Reial decret 3118/1976, del 26 de novembre, pel qual s'atorgà reconeixement oficial a l'Institut d'Estudis Catalans, conferí a l'IEC caràcter de garant de la unitat lingüística i cultural dels Països Catalans (BOE núm. 18, del 21.1.1977), però li costà el càrrec a Gabriel Ferraté i Pascual, que aleshores era director general d'Investigació del Ministeri d'Educació i Ciència espanyol, al cap de tres dies d'haver sortit publicat en el BOE (Balcells, Izquierdo i Pujol, 2007, p. 217).

La restauració de la Generalitat de Catalunya l'any 1980 va significar també un relleu de l'Institut d'Estudis Catalans, per bé que no immediatament, perquè les autoritats polítiques del país l'havien arribat a considerar un ens envellit i inoperant, com a resultat de l'estat de postració en què quedà la institució a causa de la dictadura franquista.

En la *Memòria* del curs 1982-1983, Ramon Aramon recorda els correctors Isidre Illa i Bonet i Joan Russinyol i Soler —que potser havien estat també col·laboradors externs de l'Institut— el quals havien traspassat durant l'any 1982 (IEC, *Memòria* 1982-1983, p. 10).

El corrector de l'Institut, Josep Llobera i Ramon, pogué disposar de la col·laboració de Jordi Moners i Sinyol (que, com hem dit més amunt, causà baixa el 1977).

A proposta del secretari general, Ramon Aramon, el Consell Permanent aprovà en principi de contractar Joan Fortuny i Escoda com a corrector perquè ajudés Josep Llobera, però ho deixà pendent de confirmar al cap d'un mes, segons que es complissin les expectatives de subvencions (Actes CP, 9.4.1987). De fet, sembla que només hi arribà a treballar durant dos o tres mesos de l'any 1987.⁶⁷

de la columna «El llenguatge» del diari *Avui*. Fou membre de la Junta Assessora per als Estudis de Català (JAEC). Ha estat guardonat amb diverses distincions: el 1956 guanyà el Premi Eduard Brossa de la Societat Catalana de Geografia per la seva obra *Els noms de lloc de les terres catalanes: Cornellà de Llobregat*; el 1967 obtingué el Premi Fundació Huguet, per la seva obra *El català bàsic*; el 1996 rebé la Medalla d'Or de la Ciutat de Cornellà per la seva actuació cívica a favor de la cultura catalana, i el 2004 li fou atorgada per la Generalitat de Catalunya la Creu de Sant Jordi. Ha publicat, entre altres obres, *El català bàsic* (1a ed., 1968; 2a ed., 1973), *Toponímia de Cornellà de Llobregat* (1998) i *El Cornellà dels anys trenta* (2000).

66. Jordi Moners i Sinyol (nat el 1933) és filòleg i polític; fundà el Partit Socialista d'Alliberament Nacional (1968) i pertangué al Moviment de Defensa de la Terra (1983-1989) i a Catalunya Lliure (1989-1996). Com a professor, ha participat diverses vegades en la Universitat Catalana d'Estiu. Traduí al català l'obra *El capital*, de Karl Marx, i el 1976 va publicar *Síntesi d'història dels Països Catalans*.

67. Josep Llobera, comunicació personal. Joan Fortuny i Escoda fou cap de correctors de la primera època del diari *Avui*, periòdic que començà a sortir diàriament el 23 d'abril de 1976.

El relleuament damunt dit de la institució rebé un impuls important gràcies al Conveni marc signat entre l'Institut d'Estudis Catalans i la Generalitat de Catalunya el 22 de desembre de 1988, que assegurà el sosteniment ordinari de l'IEC a partir del 1989 (Balcells, Izquierdo i Pujol, 2007, p. 456-457).

El 30 de maig de 1988, el corrector de l'Institut, Josep Llobera, es va jubilar per haver arribat a l'edat legal, tot i que va continuar col·laborant esporàdicament en tasques de correcció d'algunes publicacions de l'Institut.

6.9. *El nou desplegament de l'Institut (1989-2007)*

La promulgació d'uns nous Estatuts el 17 de maig de 1989 (publicats en el DOGC núm. 1151, del 5.6.1989) significà per a l'Institut l'inici d'un nou desplegament científic i social.

Quan feia més d'un any que l'Institut no tenia cap corrector oficial pel fet d'haver-se jubilat Josep Llobera, i havent-se jubilat també Jordi Carbonell el 31 d'octubre de 1989, el Consell Permanent va acordar de preveure, amb vista al pressupost de l'any 1990, dues places de corrector de l'IEC, els quals, així com havien d'estar al servei de totes les publicacions de l'Institut, també havien de tenir un lligam de criteris lingüístics amb la Secció Filològica (Actes CP, 11-12.7.1989) —lligam, d'altra banda, que ha existit sempre; vegeu el capítol 3.

La comissió avaluadora nomenada per la Secció Filològica, formada inicialment per Joan A. Argenter, Jordi Carbonell, Isidor Marí i Joan Veny, definí el 5 de juny de 1990 el perfil que havien de tenir aquestes dues places de corrector: una persona més experimentada i reconeguda professionalment i un altra de més jove i amb menys experiència (Actes SF, 15.6.1990).

El 28 de juny, el Consell Permanent, a proposta de la Secció Filològica, decidí convocar un concurs públic, però ho féu tan sols per a una plaça de corrector de gramàtica i estil (Actes CP, 28.6.1990), malgrat l'acord damunt dit. El 6 de juliol de 1990, la comissió avaluadora quedà definitivament constituïda per Antoni M. Badia i Margarit, Joan A. Argenter, Carles Miralles, Isidor Marí i Joan Veny (Actes SF, 6.7.1990).

El concurs oposició se celebrà el 27 de novembre de 1990, al qual concorregueren tretze aspirants. Tanmateix, el 13 de desembre, Antoni M. Badia i Margarit informà que la comissió avaluadora havia decidit no proveir la plaça de corrector (Actes CP, 13.12.1990). El 31 de gener de 1991 s'acordà convocar novament el concurs (Actes CP, 31.1.1991); les proves es van tornar a fer el 21 de maig de 1991, amb la participació d'onze concursants, i aquest cop fou adjudicada a Josep M. Mestres i Serra,⁶⁸ que fou nomenat corrector de l'IEC per la co-

68. Josep M. Mestres i Serra (nat el 1956) és llicenciat en filologia catalana, doctor en lingüística aplicada i traductor intèrpret jurat d'espanyol. Ha estat professor de traducció jurídica i administrativa a l'Escola d'Administració Pública de Catalunya (1987-1993), professor dels cursos de correcció de textos de l'Associació de Mestres Rosa Sensat (1989-1994), professor associat de la Facultat